

קוראי היקרים — עד עתה הייתי מעלימה לפעמים עין סתומה מר אלה שלא שלחו 500 פרטה, כבר לים או לא וכפי שאמר חכם אחד שכל דבר יש גבול, הגעתי אליו, ואין ברצוני לעבור אותו. מצתה, כל מי שישלח מכתב מבלי לצרף את הכול הנדרש, אחזיר לו את מכתבו בדואר.

אני חוזרת איפוא, על אלה הן פונים בלי בכל ענין שהוא לצרף בולים 500 פרטה ונא, אל תל-צוני לחזור על כך כל פעם כ" תוכי.

חושבים שהוא צרפתי, אבל לא

סטרונט, (904/440) בוגר הסנינון. ה' נמצא בעת בהשתלמות בארצות-הברית, כותב לי, בין השאר, שנמאסו לו ה' בחורות המקומיות, ועל כן ברצוני להת' ככה עם נערה ישראלית. הוא כותב על עצמו שהוא נבון, שחור וכולם חוש' ביים אותו לצרפתי על הנערה להיות בת 24, מתענינת בנעשה בעולם ה' נדול, ורוצה לכפר, (ואו לזמור) כארה"ב. ובכך, רשות הכתיבה לכן, נערות. סטרונט, היקר, אינני יכולה להתכתב אתה, אינני מתכוננת לכך בקליסידוניה ולספרות אלמד בעצמי, תודה, על כל פנים, בעד הרצון הטוב.

כמו בת השכן

נערה שמעמים לא מוכנים לא מסרה את ניהל (904/441) רוצה להתכתב עם צעיר בני 20, רצוני בעל השכלה. אין היא רוצה לצייץ את נושאי ההתכתבות, היא מאמינה שהם יבואו מאליהם. אשר לה, היא טוענת שאינה יפה במיוחד אולם גם איננה כעורה. את ניתוח אופיה היא משאירה בידי החבר'לעם המיועד.

סתם

(904/442) בן ה-27, איננו מתיימר להיות חשוב ולרצות להתכתב עם נערה על ספיקולוגיה, ספרות, אוריווגוסטיקה או איכטילוגיה ושאר ירקות. הוא אומר שאין הוא מצטיין בחוש-הספור מיוחד ובכלל איננו חברמן. וכל מה שהוא רוצה היא ההתכתבות עם נערה נעימה, שאין הוא שם לה כל מנכלות. היא יכולה להיות, כחולה או חומת עין. (אולם) לא נבונה (וכן) נחמדה.

לא ג'ינגיות

שתי בנות 18.5-17 (904/443) בעלות השכלה תיכונית מושלמת בכרוב, מעוני' ינות כדברים שברומו ובתחתיתן של עולם. הן אוהבות תיאטרון, קונצרטים וסרט טוב. הן ספורטיביות וסופרסאיות מנסות לקיים את האימרה, "נפש בריאה כונה בריא", מאחר שכל רצונן הוא להתכתב אין הן שמות שום דגש על צורתם הייצוגיות של החובבים שלעליהן להיות בני 18-22 (אולם אין זאת אומרת, אומרות הן, שהן שמנות ומנומסות).

קיבוצניק מעריה בלונדון

קיבוצניק בן 20 (904/444) המבקר ל' עתים קרובות בתיאביב רוצה להתכתב עם נערה שנילה לא יעלה על 18, ממר' צעק קומה ורצוני בלונדון. עליה להיות חניכה גנועת-נוער, בעבר, חוכמת תיא' טרזן וקולנוע.

ללא מתוככים ופידוסופיה

צעיר בן 17.5 הלומד בבית-ספר תיכון בערב (904/445) רוצה להתקשר בכתב עם נערה בני 18.5-16.5, תושבת תיאביב או הסביבה, הנושאים להתכתבות הם כללים, אולם נשמים ולא פילוסופיה, הלכי רוח ושניות מסוג זה, אומר הוא, על הבת להיות מלאת חיים ובת שיחה מענינת. הוא מצדו מוכן לעניין אותה בקולנוע, תיאטרון, ספרים מענינים ושחמט. את השאר הוא מוכן לללות לה אולם ללא מתוככים (נחשי למי ה' כוונה?).

מיסתורין כתובים

שתי תיאביביות בנות 17 (904/446), כותבות אלי לא משום שהן סובלות, חלילה, מחוסר תשומת לב מבחורים מקר' מיים. הן פשוט נמשכות אחרי המיסתור' רי והמרתק שבהתכתבות עם אלמונים. משך הזמן של פחות ששחילו להיות אל' מונים, מאחר שאינם ברצונן להפגש אתם בארצות היםים, על כן עליהם להיות נחמדים. אתה מהן בלונדון והשניה שחר' חזרת והרעה הכללית, לבריחה, היא ש' הן יפות.

חיים דרוך: אני מודה לך מאד

מאד על הספר ששיגרת לי. באמת נחמד מצדך. עוד היום אקרא בו.

על כל הפונים ארי בכל עניניו, שהוא, לצרף 500 פר-טה כבולים.

שעשה חיל בלונדון הבירה, כתב את המחזה. הוא לא חבב עלילות מקוריות וגנב את ספור המעשה הישר מתוך דיקאמרון לבוקאציו האיטלקי. טבעי, אפוא, כי העלילה מתרחשת בוורונה, בה לא בקר שיקספיר מימיו. שמות גבורי העלילה: **רומיאו מונטגו וג'ולייט קפולט.**

רינאטו קאסטלני, במאי איטלקי ובוגר ה' אסכולה הרוסלנינית, נטל את המחזה הרו' מנטי-פיוטי, הפכו לסרט כמעט ניאוריא-ליסטי. הוויחג לא עלה כולו יפה, אבל אין להכחיש כי לעתים הוא מענין מאד, לריב תאוה לעינים.

אמת יומיומית. חלק מן השירה ה' שיקספירית (למשל: נאומו הידוע של מרקו' ציו על המלכה מב) נגנו על ידי הבמאי שהוסיף, גם שבוהירות רבה, כמה וכמה שורות משל עצמו. חוספות אלו אינן פוגעות כלל במקור. להיפך, המקור סוגע בכרט, העלילה העלולה להתקבל על הדעת בתיאטר' רוך, אינה עומדת במבחן המצלמה הניאור' דיאליסטית, הנדרשת אמת יומיומית. אפשר כי אמן כוין קוקטו, היודע לתת על הבד אגדה מיסטית מבלי לפגום את אגדותיה, היה מסוגל לתת רומיאו וג'ולייט קולנועי. לא כן רינאטי, עם כל כשרונו הרב וטוב טעמו.

כי הסרט מצולם בעדינות וטעם שכמוהם נראים על הבד אך לעתים רחוקות ביותר. רומיאו וג'ולייט הוא סדרה של תמונות (משל רוברט קראסקר) המזכירות בצבעיהן ומבניהן את יצירות אמני הרינאטו והמב' ליטות את התפאורות, טבעיות ומלאכותיות, המצוינות.

דמעות דתיות

כאשר הוליבוד מתחילה לספל בנושאים דתיים הריהי נעשית מתקתקת מן הרגיל. **בוויקי** היא שופכת דמעות דבש על פסטי (דונה קורקורן) — יתומה קאתולית המואמת על ידי אשתו הקאתולית (גריי גארסון) של וואלטר פיגין הסרוטסטנטי. אף על פי שהכל מתרחש בקנדה, מקום בו חיים בני שתי הדתות תוך הבנה ואהוה, גורמת נוכחותה של הילדה לסבוכים לא נעימים, כוללים האשמתה בהצתת בית היתומים.

אולם לאחר בכי רב הכל מסתיים בכי טוב. שלושה אנשים כתבו את התסריט, לפי ספרו של אדם רביעי. איש מהם אינו סובל, כפי הנראה, ממחלת הסוכר.

יומן החדשות

אמריקאי בברלין

פיטר ואן אייק, הממלא את תפקיד הלגינור הגרמני בהמשחק הגדול ואשר הצי' טיין גם בשכר האימה, אינו בטכונני כל עיקר. הוא אמריקאי אשר עזב את הוליבוד לפני שנים עשרה שנה, לחם באירופה כ' צבא ארצו, נשאר בה לאחר שביתת הנשק, הופיע בסרטים גרמנים וצרפתים. עתה חוזר וואן אייק להוליבוד, יגלם דמות של בלשטורוכב בסרט ציד האדם הגדול ב' קניה.

לאחר שנים של עקשות פטרויטית נוצחה גינה (המשחק הצדוף) לולובריג'ידיה, נאותה להופיע בסרט הוליבודי: סרפציה. ברט לוקסטר ישחק לצדה והבמאי יהיה קארול (האדם השלישי) ריד.

בעקבות אביו הולך סם גולדווין הבן, שזה עתה סיים את סרטו הראשון כמפיק עצמאי. הסרט: **זוחמי הכריש**, על עלילות הצי האמריקאי בעת מלחמת העולם השנייה.

הסרט המצוייר האנגלי הראשון באורך רגיל יצא זה עתה מן האולפן. הסרט: חוות הבהמות, לפי הסאטירה האנטרסקומי' שסיטה הנודעת לג'ורג' (1984) אורחיל. מתאר אורחול חוה שהונחה על ידי בעליה עד שהחזירים מורדים בו, מקיימים לעצמם משטר רודני, בראשות אחד מהם, האח חזירי, סיס' מתו של חזירי: "כל הבהמות שוות, אבל כמה בהמות שוות יותר מן האחרות." ל' צורך הסרט חובר סופטוב שאינו בספור: חזירי נופל.

בקצרה

אורות הכרך, בחדאי סרטו המושקם ביותר של צ'ארלי צ'אפלין, צחק ודמע.

המרד על הקיינן, עבוד שיגרתה של הספר הנודע, המפוי בוגארט.

הוליבוד יחי הרעיון

מרחיץ האזור, אחד מאנשי מחלקת הפר' טום של אולפן ר.ק.א. הגה רעיון, מסרו ל' מנהל מחלקתו, פרי ליבר. תגובתו של ליבר היתה קצרה וחריפה: **"יצאת מדעתך!"**

אולם הרעיון לא היה רע, בסופו של דבר. הכל החל כאשר החליט האולפן לסוכב סרט בשם הקשת (בעונן) הגדולה, מעשה ב' אנשים המבקשים אוצר תתמימי. ספור רגיל, למרות נוכחותה של ג'ין ראסל בתפקיד המרכזי, אבל לאחר שראה ראש (ובעל) ר.ק.א., מיליונר האוהדר יון את הצלוצים הראשונים פקד לשנות מיד את שם הסרט, לכנותו מתחת למים, להופכו לתפוקת ענק בצבעים וסופרסקופ (שיטה שאינה שונה בהרבה מן הסינמסקופ).

יון לא התספק בניפוח הסרט, דרש ממח' לקת הפרסומת שתמצא תכסים לעשות לו מוניטין מיוחדים. או כ' האזור אל ליבר בהצעתו שגרמה לתגובה הראשונית שצוטטה למעלה.

כוכבת סילבאנה מאננו ובנה אחר "אנה", פרדיקו

הצגה תת-מימית. הציע האזור: ל' ערוך את הצגת הבכורה העולמית של ה' סרט מתחג לפני המים. לאחר ההלם הראשוני החל ליבר מהרהר היטב בהצעה, ראה אותה באור יותר חיובי, שכר את המקום האחד בכל ארצות הברית שבו אפשרית הצגת סרט מתחת לפני המים: מעינות הספן בלונדון פלורידה. כותב עתונאי הוליבודי דונובאל פנדולטי על חזיתו בהצגה הימיוחדת במינה: **בבקר יום אחד שבוע שעבר עליתי על מטוס עמוס שתקניות יפות ושמפאניה, עתיר נאים ואנשי אולפן... לפני ההצגה צעדה לפני העתונאים בבגד ים אתה שאיש לא הכירה לפני כן, בשם ג'יין מנספילד. לאחר מכן באה ראסל והצלמים צלמה מצוללת מיוחדת, כשהיא שוחה מתחת לפני המים.**

בחברת כעשרה עתונאים אמיצים אהרים לבשתי את מסכת החמצן, שמתי על ידי ועל רגלי סנסורים וצללתי במים... דרך זכוכית המסכה לא נראה הצבעים הטבעיים טבעיים ביותר וקול הסרט לא הגיע לאוזנינו כלל... התקשיתי להחזיק מעמד על קרקע הים. נאחז' נו בסלעים ונראינו כזבובים על תקרה. באותו ערב צהלה פלורידה כולה מרב גשפים הוליבודיים סואנים. הסיבה: החמצן שנשמנו הגביר את מרצנו מאד.

סרטים שוב שייקספיר

הזמיר מן העיירה סטראטפורד, גער הכפר

העובסת הוה
חתימת עץ
אורות הכרך * * *

נזרד. לכוכבת הקולנוע האיטלקית חר' שפת הירכיים וגדלת החוה סילבאנה (האור' דו המר, אנה) מנגאנו, ילדה השלישי: בן, פרדיקו. מנגאנו, שגילמה בסרטים, לרוב, דמויות של נשים פורצות מוסר, צנועה ביר' תר בחייה הפרטיים, ידועה כאישה ואם ל' מופת.

נזרד. לאלוף-משנה יהודה וואלאך, מחתיקי' מפקדי חיי' תיאביב, בן.

נזרד. לסגן-אלוף אברהם סמיה, 33, מפק' דו האחרון של גוש עציזן ולאשתו חרדה, 28, בתו של עורך הגידוסלס פוטס, גרשוין אגרזן: ילדתם השנייה, בת.

נישא. אריה קליינשטוף, 22, אלוף ישראל בקפיצה לגובה (188.5 ס"מ), למורת הת' עמלוה, עמה יצא לירח דבש בקפריסין, בה ינסה לארגן את ביקורה של נבחרת אתל' טיקה קלה ישראלית.

נישא משה (מוסיק) ליטחאק, 27, מגינה הקבוצ של נבחרת ישראל לכדורגל וחבר נבחרת הכדוריד.

נישא. סגן-אלוף אריה שלה, 34, ראש משלחת ישראל לוועדות שביתת הנשק, ל' שרה קליימן, בטכס חסוף שנערך בעזרת הרב הצבאי הראשי, אלוף-משנה שלמה גורני' לפנות בוקר, בנוכחותו של הרמטכ"ל, רבי אלוף משה דיין, בלי ידיעת שתי המשפחות. אחרי הטכס המריא הזוג הצעיר עוד באותו בוקר לירח הדבש ברומא.

נפטר. טוראי נתנאל גילירדי, 19 וסגל אריה קניג, 20 מאש משמרות ירדנים ב' גורת בית גוברין. טוראי גילירדי היה בן למשפחה של עשרה ילדים, שאחד מהם נה' עזר במלחמת העצמאות, שניים אחרים שבו ממנה נכים חלקיים.

נפטר. שחקן הקולנוע שאקה שאקאל, 67, בהוליבוד. שאקאל, יהודי הונגרי, שהי' פרסם בסרט האוסטרי, הגרמני והאמריקאי, זכור בהופעותיו הדברניות-מבדחות, רעמה שיערה-שיבה שלו, והמשקפים הזויים תמיד על קצה אפו. שאקאל השאיר אחריו רשימות אוטוביוגרפיות רבות עניין, שיוצאו בקרוב לאור, ישמשו ציון היסטורי מבדח לעולם האמנותי האירופי של שנות העשרים.

נפטר. חנה מרים שפיצר, שבוע אחר יום הולדתה ה' 69 בירושלים. שפיצר, ילידת ירושלים, היתה מראשוני המורות בארץ, יס' דה ב' 1919 בירושלים "בית-ספר תלמוד' תורה לבנות" (בית-הספר שפיצר), לאחר מכן ג'יילדים, גימנסיה (בית חנה) ובית-ספר מק' צועי לבנות. היא חברה חצי תיכסר מח' זות חינוכיים (שלמה המלך, יהודית והוליו' פורטס), פרסמה עשרות מאמרים על בעיות חינוך. אחת משתי בנותיה, שושנה, היא אלמנת מסקד האצ"ל דויד רואל שגפל בשלר חנות בריטית בעיראק.

על פעילות נועות אחרת של אלוף' משרה גורן, ראה אנשים.